

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor: Bc Vendula Stehlíková
Atelier: Hlaváček – Čeněk – Miranovič - FA ČVUT
Stavba: Plavecký bazén
Oponent: Ing. Ondřej Hofmeister
Datum: 8. června 2023

Zadání

Architektonický dvojboj:

- , Formulace stavebního programu a hledání vhodného místa,
- Návrh souboru staveb (lokální urbanismus, provozně náročná architektura)..

Zvoleným tématem je novostavba plaveckého bazénu jako sportovního zázemí kampusu technických škol v Dejvicích.

Analýza funkce, místa (města)

Poměrně obsáhlá analýza tématu, referenčních staveb, významu plavání pro člověka vše v kontextu zadání. Výsledek volby místa krátce argumentovaný (vojenský pozemek, metropolitní plán – transformační plocha). Pozemek nemá žádné nevýhody – je v centru v blízkosti veškeré veřejné infrastruktury a docházkové vzdálenosti kampusu (ta ve schématu dopravy vlastně chybí). Svažitý pozemek na západě je vnímán „pouze“ jako zelená kulisa.

Urbanismus

S definováním svého místa se autorka vypořádala velmi jednoduše. Logickým protažením ulice získala téměř ideální pozemek se třemi stranami přístupnými z ulice a jednou zelenou hranou svahu. Dále se v práci soustředila na svůj „claim“ bez řešení širšího kontextu, což ani nebylo nutné. Zvolila ortogonální uspořádání celého areálu zřejmě v návaznosti na uliční čáru dvou těsně přilehlých ulic. Zde to dává hluboký smysl. Na opačné hraně pozemku u svahu na západě a jsem na vážkách. Podélné řazení všech funkcí podél uliční čáry je rozumné. Jen odříznutí letního vstupu vjezdem do garáže mi přijde škoda. Nemělo umístění letního vstupu i jiné řešení například na jihu blíže k centru? Do restaurace si dojdu, i když je daleko, ale letní vstup bych se snažil přiblížit kampusu co nejvíce. Prostředí ulice působí velmi architektonizovaně. Vizualizace restaurační terasy je zvolená tak, že dominantním tématem je bariera schodiště. Zde si autorka škodí, protože práce s terénem je promyšlená a snaží se problematiku bazénu na svažitém pozemku a s tím spojenými negativními dopady redukovat na minimum.

K architektuře:

Hmotové řešení je čisté a racionální. Mám ale dojem, že rozčlenění budovy na jednotlivé funkční celky se propisuje do uliční fronty tak, že může uvádět neznalého v pochyby, kde je vlastně vstup. Samozřejmost čtení fasády, kterou bych tu očekával, se mi trochu ztrácí. Kontext místa by, myslím, unesl i větší měřítko. Zdvojení zálivů vstupů do sauny a fittcentra se mi zdá nadbytečné. Nebo to nejsou vstupy?

Materiálové řešení je čisté a vytříbené, stejně jako hmotové řešení. Je to bazén především pro studenty ČVUT? Jak se vlastně pozná bazén pro studenty? Neměla by zde být nějaká neformálnost, překvapení, uvolněnost? Já jí tu necítím, přestože návrhu nemám co vytknout.

Provoz

Velmi dobře řešený a uspořádaný takto komplikovaný provoz se specificky náročnou technologickou částí vzbuzuje otázku, jak diplomantka zvládla definovat, tak náročné zadání samostatně? Měla k ruce zadání od specialisty na bazény, nebo referenční stavbu? Nenašel jsem žádné chyby provozu, jen jsem se zamýšlel, jestli je nutné jít do sauny přes vstup do bazénu. Osobně bych umožnil samostatný vstup zvenku. Nebo pouze chybí bezpečnostní rám u vstupu ze sauny do prostoru bazénu? Provozní vazby jsou jinak logické, navíc podložené variantami a provozním schématem (celkové provozní schéma, a letní/zimní provoz).

Ke konstrukci:

Autorka pracuje se standardními stavebními materiály jako jsou železobeton, sklo, aglomerované dřevo, hliník a keramika. Nenašel jsem argumentaci k výběru konstrukčních materiálů, proto mě zajímá, jestli volba dřeva pro konstrukci střechy je motivovaná esteticky, konstrukčně, nebo jinak? Tektonika konstrukce je z pohledu zvenku potlačena, naopak

uvnitř zaznívá naplno. Zajímavé je, že konstrukce v hlavním sále působí filigránsky, tak naopak v hale wellness je masivní a těžká. Je to záměr?

Udržitelnost

Autorka téma vnímá silně a propisuje jej do řady opatření. Jsem rád, není to v našich zeměpisných šířkách zatím samozřejmostí. Specificky u typologie bazénu je téma šetření energií na místě mnohem více než jinde. Je skvělé, že si zvolila téma práce s odpadní vodou a propisuje ji i do vizuality domu (kořenové čističky na střechách).

K výkresům:

Výkresová část je propracovaná a detailně a obsahuje veškeré potřebné informace. Oceňuji uživatelsky přívětivé grafické uspořádání obrazové části prokládané komentáři. Vizualizace jsou, myslím, že až na drobné výjimky velmi dobře zvolené a dokumentují stavbu velmi dobře. Trochu matoucí je kontrast detailního zpracování některých prvků bazénu (startovací bloky) a na druhé straně schematické zobrazení prosklených částí fasády, či absence jakýchkoliv technologií (VZT, světla) na stropě bazénové haly.

Na závěr

Myslím, že autorka si odvedla skvělou práci jak v části analytické, tak návrhové a prezentační. Kromě několika polemik, které ale vznikají spíše na podkladě škály různých možných řešení dané problematiky, nemám, co bych návrhu opravdu vytknul. Jediné, co mě mrzí je vztah ortogonálně uspořádaného souboru k přírodnímu svahu, který mám dojem, autorka trochu ignoruje (ve zmiňovaném referenčním Podolí s tím právě autoři krásně hrají). To možná souvisí s jistou mírou konzervatismu celého návrhu, která ale, myslím, kontrastuje s hlavní charakteristikou skupiny osob, pro kterou je bazén především určený. Období studia vysoké školy, mám za to, že je spojeno s hledáním své cesty životem a prostředím, které jej uvozuje, by proto mělo být co nejsvobodnější. Takové, které bude umět nabídnout cesty různé, pro rozdílné lidské charaktery. A to se, mám dojem, do návrhu bazénu pro Dejvický kampus úplně propsat nepodařilo. Navzdory této kritice si myslím, že tato práce svou propracovaností a celistvostí dosahuje nadstandardní úrovně.

Celkově hodnotím tedy známkou A.

Ondřej Hofmeister

